

ÎNCHEIERE

15 martie 2017

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Vero-Nadina”,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Vero-Nadina” împotriva societății cu răspundere limitată „Inatol-Agro”, privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Vero-Nadina”,

constată:

La 26 ianuarie 2016 societatea cu răspundere limitată „Vero-Nadina” (în continuarea SRL „Vero-Nadina”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Inatol-Agro” (în continuare SRL „Inatol-Agro”), solicitând încasarea sumei de 216 460 (două sute șaisprezece mii patru sute șaiszeci) lei cu titlu de datorie, a sumei de 50 000 (cincizeci mii) lei cu titlu de penalitate și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 23 aprilie 2014 SRL „Vero-Nadina”, în calitate de vânzător, a încheiat cu SRL „Inatol-Agro”, în calitate de cumpărător, un contract de vânzare-cumpărare cu nr.V/It, prin care ultimul achiziționează lunar produse petroliere, pe durata unui an calendaristic, iar plata pentru produsele petroliere se efectuează prin virarea mijloacelor bănești la contul de decontare a SRL „Vero-Nadina”, în avans sau în termen de 20 de zile bancare din momentul livrării.

Prin procesul-verbal de decontări reciproce se confirmă neachitarea de către SRL SRL „Inatol-Agro” a sumei de 216 460 (două sute șaisprezece mii patru sute șaiszeci) lei, iar la 10 decembrie 2014 în adresa SRL „Inatol-Agro” a fost expediată o pretenție în vederea achitării datoriei. Deși această

pretenție a fost recepționată, SRL „Inatol-Agro” nu a achitat datoria restantă.

Prin hotărîrea Judecătorei Ocnîța din 09 aprilie 2015 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Vero-Nadina” împotriva SRL „Inatol-Agro”.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de SRL „Vero-Nadina”. A fost menținută hotărîrea Judecătorei Ocnîța din 09 aprilie 2015. Au fost încasate din contul SRL „Vero-Nadina” în beneficiul SRL „Inatol-Agro” cheltuielile de judecată în sumă de 10 000 (zece mii lei) – cheltuieli de asistență juridică și 3 246,9 (trei mii două sute patruzeci și șase) lei – taxa de stat.

La 17 ianuarie 2017 SRL „Vero-Nadina” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016, solicitînd admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Vero-Nadina”.

În motivarea cererii a indicat că decizia recurată este ilegală și neîntemeiată, fiind reținute eronat circumstanțele cauzei.

Consideră recurentul că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor și nu a motivat concluzia privind decontarea sumei de 221 865,60 lei, parvenite de la SRL „M.L.Eximtrans”. SRL „Inatol-Agro” nu este parte la contractul de cesiune, care este legal, iar recurentul a prezentat probe privind banii încasați de la SRL „M.E.Eximtrans”.

Sușține recurentul că decizia recurată conține divergențe în partea modalității de executare a obligațiilor, nefiind stabilit cine totuși a beneficiat de marfa eliberată de SRL „Inatol-Agro” și în bază cărui temei a fost transferată suma către SRL „Vero-Nadina”.

La 06 martie 2017 SRL „Inatol-Agro” a depus referință la recursul declarat de SRL „Vero-Nadina”, solicitînd respingerea cererii.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Vero-Nadina” ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Vero-Nadina”.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas